

กลยุทธ์ที่ ๑๒

นักประชาสัมพันธ์ต้อง “น้ำไม่เต็มแก้ว” หมั่นแสวงหาความรู้ใหม่ใส่ตัว

โดยปกติแล้ว การเป็นนักประชาสัมพันธ์ที่จะประสบความสำเร็จ ไม่ว่าจะปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งใด ระดับใดก็ตาม สิ่งหนึ่งที่นักประชาสัมพันธ์จะต้องมีก็คือ ต้องเป็นคนแบบ “น้ำไม่เต็มแก้ว” กล่าวคือ ต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้ของตนเอง ไม่หยุดการเรียนรู้ โดยการหมั่นชวนขยายแสวงหาความรู้ ความชำนาญและความรอบด้านครบถ้วนของข้อมูลอยู่เสมอ เพื่อนำมาสู่การวางแผน การดำเนินงาน และการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ เฉพาะอย่างยิ่ง นักประชาสัมพันธ์ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำเป็นอย่างยิ่งต้องมีความขยันขันแข็ง ในการเพิ่มเติมความรู้มากกว่าผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่อื่นของประเทศ เนื่องจากพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีลักษณะเฉพาะ มีความสลับซับซ้อนของสภาพปัญหาสูง ที่สำคัญเป็นพื้นที่ที่เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่แตกต่างจากพื้นที่อื่น กล่าวคือ เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันของผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ชาวไทยมุสลิมและชาวไทยเชื้อสายจีน ดังนั้น การแสวงหาความรู้อย่างไม่สิ้นสุด การไม่หยุดนิ่งที่จะฝึกฝนพัฒนาตนเอง หมั่นศึกษาค้นคว้าความก้าวหน้าในวิชาชีพอยู่เสมอ เป็นผู้รอบรู้รอบด้าน สนใจความเป็นไปของบ้านเมืองและหน่วยงาน รวมทั้งไวต่อข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในสังคม รู้จักศึกษากลยุทธ์และช่องทางสื่อสารประชาสัมพันธ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ๆ มีความคิดริเริ่ม และมีการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว ทั้งหมดล้วนเป็นปัจจัยสำคัญ ในการพัฒนาตนเอง ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ในฐานะนักประชาสัมพันธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นมืออาชีพ

ทั้งนี้ องค์ความรู้ที่นักประชาสัมพันธ์ผู้ไม่รู้จำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้ ทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง และต่อเนื่อง อาทิ

๑. ความรู้เกี่ยวกับนโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทิศทางการพัฒนาและความก้าวหน้าในการพัฒนา ตลอดจนรวมถึงปัญหาอุปสรรค แนวทางแก้ไข รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงข้อมูลและภารกิจของแต่ละองค์กรหรือหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันได้
๒. ความรู้เกี่ยวกับพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ในทุกมิติ ทั้งข้อมูลพื้นฐาน ข้อมูลภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ประชากร เศรษฐกิจ สังคม การเมือง จุดเด่น จุดอ่อน จุดแข็ง ทิศทางการพัฒนาในด้านต่าง ๆ แนวทางการแก้ปัญหาของพื้นที่ รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม และการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีความแตกต่างจากประชาชนในภูมิภาคอื่น ๆ ของประเทศ เพื่อให้สามารถกำหนดองค์ประกอบของการสื่อสารประชาสัมพันธ์ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้อง ทั้งในส่วนของการกำหนดผู้ทำหน้าที่ในการสื่อสาร เช่น การสื่อสารผ่านผู้นำทางราชการ ผู้นำศาสนา หรือผู้นำธรรมชาติ เนื้อหาการประชาสัมพันธ์ ควรดำเนินการแบบใด ถึงจะสอดคล้องกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม และวิถีคิดของกลุ่มเป้าหมาย ช่องทางการสื่อสาร ควรเลือกช่องทางใดช่องทางหนึ่ง หรือหลายช่องทาง รวมทั้งควรใช้ภาษาใดในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูงสุด เนื่องจากในพื้นที่ยังมีพี่น้องชาวไทยมุสลิมจำนวนมาก ที่ใช้ภาษามลายูถิ่นในการพูดคุยสื่อสาร เพราะไม่มีความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาไทย หรือแม้กระทั่ง Feedback หรือผลตอบรับจากการสื่อสารประชาสัมพันธ์ ว่าควรสังเกตหรือพิจารณาจากส่วนใด เป็นต้น

๓. ความรู้ที่ไวต่อข้อมูลข่าวสาร กิจกรรมความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในพื้นที่และต่างพื้นที่

๔. ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาและการเจริญเติบโตเทคโนโลยี ที่มีผลต่อการรับรู้ การสื่อสาร การเปิดรับข่าวสารของประชาชน พฤติกรรมและทางเลือกที่หลากหลายของประชาชนในการเลือกรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่มีมากขึ้น รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงที่ประชาชนสามารถทำหน้าที่เป็นสื่อมวลชน เป็นเจ้าของสื่อหรือผู้ควบคุมดูแลช่องทางการสื่อสารได้เอง เป็นต้น

๕. ความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารและทักษะทางสังคม เช่น การพูดในที่สาธารณะ การเป็นพิธีกรในงานต่าง ๆ การร้องเพลง การเต้นรำ การออกกำลังกาย เป็นต้น

๖. ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ทั้งการเขียนและการพูด หรือภาษาท่าทาง

๗. ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพ การบริการ การทำงานเป็นทีม

๘. ความรู้ ความสามารถ ในความคิดสร้างสรรค์

๙. ทักษะความสามารถทางวารสารศาสตร์ การใช้เครื่องมือ การเขียน การถ่ายภาพ การตัดต่อ เป็นต้น

๑๐. ที่สำคัญคือ ความรู้และการเปลี่ยนแปลงที่เรียกว่า ความปกติใหม่ หรือ New Normal ที่เกิดขึ้นภายหลังการแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ ซึ่งกว่า ๒๐๐ ประเทศทั่วโลก ได้รับความเสียหาย มีผู้เสียชีวิต และผู้ป่วยจำนวนมาก รวมทั้งได้สร้างความเสียหายต่อความสมดุลในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครอง

กล่าวโดยสรุป คือ นักประชาสัมพันธ์ ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ รอบด้านหลากหลาย มีทักษะทางสังคมและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ มีบุคลิกภาพที่ดี ปรับตัวได้ในทุกสถานการณ์ เนื่องจากต้องทำงานร่วมกับบุคคลหลายกลุ่ม จะสามารถทำงานได้อย่างมีความสุขและมีประสิทธิภาพ

ทักษะความสามารถด้านการพูดในที่สาธารณะ

ทักษะความสามารถด้านการบรรยาย

ทักษะความสามารถด้านการร้องเพลง

ความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์และ Social Media